

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 27. oktoobril 2010 — Finanzamt Hildesheim versus BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

(Kohtuasi C-511/10)

(2011/C 30/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt Hildesheim

Vastustaja: BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (¹) artikli 17 lõike 5 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriikidel mitme kasutusotstarbega hoone ehitamisel tasutud sise-ndkäibemaksu jaotamiseks ette näha esmajärjekorras muu kriteeriumi kui tehingust lähtuva jaotuspõhimõtte kohaldamise?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

26. oktoobril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-512/10)

(2011/C 30/26)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. Støvlbæk ja K. Herrmann)

Kostja: Poola Vabariik

Nõuded

— tuvastada, et Poola Vabariik on esimese raudteepaketi rakendamisel rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 29. juuli 1991. aasta muudetud direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta (¹) artikli 6 lõikest 3 ja II lisast ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiivi 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta (²) artikli 4 lõikest 2 ja artikli 14 lõikest 2, samuti direktiivi 2001/14/EÜ artikli 6 lõigetest 2 ja 3, direktiivi 2001/14/EÜ artikli 6 lõikest 1 koostöös muudetud direktiivi 91/440/EMÜ artikli 7 lõigetega 3 ja 4 ning direktiivi 2001/14/EÜ artikli 7 lõikest 3 ja artikli 8 lõikest 1;

— mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab kolm põhjust, miks Poola Vabariik on esimese raudteepaketiga seotud kohustusi rikkunud.

Esiteks ei ole Poola Vabariik komisjoni väitel ette näinud mehhanisme, mis tagaks sellise tingimata vajalikke ülesandeid täitva raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja nagu PLK S.A. (Polskie Linie Kolejowe) otsustusliku ja organisatsioonilise sõltumatuse valdusühingust, s.o nii reguleerivast ettevõtjast PKP S.A. kui ka teistest valdusühinguga sõltuvussuhetes olevatest raudteetranspordiettevõtjatest.

Teiseks ei ole Poola Vabariik komisjoni väitel võtnud kohaseid meetmeid — vastavalt direktiivi 2001/14/EÜ artikli 6 lõike 3 esimesele lõigule ning direktiivi 91/440/EMÜ artikli 7 lõigetele 3 ja 4 — selleks, et tagada õigel ajal raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja PLK S.A. poolt finantstasakaalu kehtestamine. Poola Vabariik lubab PLK S.A.-l kahjumisse jääda kuni aastani 2012.

Kolmandaks ei ole Poola Vabariik komisjoni väitel äriühingu PLK S.A. jaoks ette näinud direktiivi 2001/14/EÜ artikli 6 lõigetes 2 ja 3 nõutud spetsiaalset soodustussüsteemi raudteeinfrastruktuuri kasutamise kulude ja tasude vähendamiseks.

Neljandaks ei ole Poola Vabariik komisjoni väitel — vaatamata direktiivi 2001/14/EÜ artikli 7 lõikele 3 — võtnud kohustuslikke meetmeid tagamaks, et tasud teenindusrajatistele raudteed mööda minimaalse juurdepääsu eest kehtestatakse lähtuvalt kuludest, mis kõnealuse rongiliikluse korraldamisega otseselt kaasnevad. Peale selle ei ole Poola Vabariik ette näinud direktiivi 2001/14/EÜ artikli 8 lõikes 1 ette nähtud kontrollimehhanismi, mis võimaldaks teada saada, kas erinevad turusegmendid suudavad majanduslikult tasuda raudteeinfrastruktuurile juurdepääsu ja selle kasutamise tasusid.

(¹) EÜT L 237, lk 25; ELT eriväljaanne 07/01, lk 341.

(²) EÜT L 75, lk 29; ELT eriväljaanne 07/05, lk 404.